

جمعی از دوستان و همزمان هوشنگ عیسی بیگلو

در سوگِ هوشنگِ عیسی بیگلو عاشقِ آوازخوانِ داد

با اندوه بسیار، دوست و همزم گرامی هوشنگ عیسی بیگلو دیگر در میان ما نیست. خبری ساده مثل سادگی همیشگی او، و پیامی سنگین و بغرنج مثل پیام زندگی او. نبودِ هوشنگ، با آن هیأت خاص و حضور وزینش در جمع یاران، بس باورنکردنی است. هوشنگ حافظ نام یاران و غمخوار و دیدارگر تک تک آنان بود. از فنلاند و سوئد قطبی تا ایتالیا و جنوب اروپا می‌گشت و همه جا در خانه‌ی یاران برایش باز بود. او نه میهمان که از اعضای هر خانواده از خانواده‌های زندانی و تبعیدی آشنا بود. به گستردگی نام‌هایی که در حافظه‌ی دوست‌پرور خود داشت، نامش در گستره‌ی پهناور دوستانش پژواک داشت و حضورش انگار همیشگی و جاودانه بود. او یک فلورانس ناینتینگل دیگر بود با چراغ عاطفه در دست، به دنبال انبوه زخمیان جسم و جان که از چنگ استبداد نجات یافته بودند. یک تبعیدی بود و تا آخرین لحظه حاضر نشد تابعیت کشور میزبان خود را بپذیرد، با این باور که این نمود عشق خاص او به میهن است. میهنی که گرامیش می‌داشت و آن را در جان خود حمل می‌کرد، با تاریخی سرشار از تلاش بشری برای داد، با جغرافیایی سترگ از طبیعت عشق‌انگیز، با تهرانش که سنگر نبرد او بود و تبریزش که خون جاری در رگ‌های ملت‌هت و وطن‌پرستش بود.

ما خاطره‌ی انسانی را به احترام سرفرود می‌آوریم که در تمام طول عمر، میهن و مردم عشق او بودند و آرزوی زندگی بهتر برای این مردم رنج‌کشیده آرمان او بود. کسی که انسان برایش مفهومی مجرد نبود بلکه مشخص‌ترین مفهوم بود، در نماد رفقا و دوستانی که چون او زندگی خود را گروگان وعده‌ی خود به مردم کرده بودند و رنج زندان و تبعید و فقر و تنهایی را به جان خریدند تا غرور میهن را پاسدارند و قلعه‌ی بابک را همچنان از پژواک نبرد سواران سلحشور داد سرشار سازند. در نماد میلیون‌ها مردم ایران که از استبداد و ناداری و نگرانی از آینده‌ی خویش رنج می‌برند.

به احترام برای کسی سرفرود می‌آوریم که تاریخ زنده‌ی زندان و شکنجه و اعدام و حکایت اندوه جان‌نفرسای غربت غمگین تبعیدیان بود. کسی که تمامی زندگی خود را با یک نه به دیکتاتوری و استبداد و بیداد مبادله کرد. او یک استثناء نبود. او جزیی از استثناء بزرگ جنبش عدالت و آزادی بود و توانست تعلق خود را بدین جنبش شرافتمندانه به اثبات رساند.

هوشنگ حقوقدان وعضوی برجسته در "کانون وکلای ایران" بود و برای حق و حقوق مردم ایران تلاش کرد و زندگی او در دو فصل زندان پادشاهی و تبعید پادشاهی پاسخی درخور به ستم و استبداد بود. او در هر دو رژیم به عنوان حقوقدان مبارزه کرد و در زندان نیز به عنوان حقوقدان پیوسته در تلاش بود تا ابعاد نقض قانون و حقوق بشر در ایران و در زندانها را نشان دهد و در دنیا منعکس کند. او برای آزادی زندانیان سیاسی مبارزه کرد، به عنوان زندانی در رژیم پادشاهی رنج برد، به عنوان حقوقدان و عضو "جمعیت حقوقدانان ایران" در رژیم پس از انقلاب برای تأمین حقوق زندانیان سیاسی و کل مردم تلاش کرد، و به عنوان انسانی پایبند به حقوق دموکراتیک مردم ناچار به تبعید شد. با دریایی از دوستان، قلب او هیچگاه نتوانست اندوه غربت را از خود دور کند. این اندوه بغض گلو و درد قلب او بود. زیر بار چنین رنج و اندوهی بود که، با همه‌ی نیرویی که در تن و جان داشت، در آستانه‌ی گردش سال به ناگهان قلبش از کار ایستاد و ناخواسته یاران را بدرود گفت و رفت.

هوشنگ' این عاشق آذری که بر بام حماسه‌ی کوراوغلو ساز عشق بر گرفت' در تالار خاطرات جنبش همچنان می‌نوازد ساز باستانی خود را. عاشقان آذربایجان که در معبدآزادی زخمه بر ساز می‌زنند هرگز فراموش نخواهند کرد نوازنده‌ای را که خانه به خانه می‌گشت و اجاق رفاقت را روشن میکرد.

ما' جمعی از دوستان و هم‌زمان هوشنگ عیسی بیگلو' در گذشت این انسان عزیز را به همسر و فرزندان و تمام اعضای خانواده‌ی او تسلیت می‌گوییم و در این سوگ صمیمانه همدرد آنها هستیم.
یاد او گرامی باد!

آوخ ابراهیم، آذرنوش رسول، آسور فرهاد، آسور مریم، ابراهیم زاده باقر، ابراهیم زاده مهدی، احمدی فریدون، اسکندانی قادر، اشکان فرید، اعظمی محمد، اکرمی رضا، امام حسام، امینی بهمن، انصاری ایران‌دخت، ایزدی اصغر، بابا علی مهرداد، بابا زاده غلام، بابکی

راد محمد، برزین مهدی، باقرزاده انصاری منصور، بهتوئی علی رضا، بهداد سهراب، بهبودی حسین، پاکدامن ناصر، پرویز مهدی، پزشکی ژینوس، پورجانکی حسین، پورمندی احمد، پور نقوی علی، پوری احمد، تابشیان پرویز، تقی زاده ایرج، جباری مهدی، جعفری عاطفه، جاوید علی، جعفری حسن، حقی بهروز، جزنی میهن، جزنی بابک، جلال علی، جوادی رضا، جواهریان محمد رضا، جهانی فرشید، جهانزاد بهروز، حدادپور محمد، حمیدیان نقی، حمیدی حمید(هلند)، خاکسار نسیم، خدری هیوا، ختائی اسماعیل، دارابیگی مجید، درخشان رضا، خلیق بهروز، درویش پور مهرداد، دستگیر محمد، دقتی رضا، دولت آبادی حسین، راستی مهشید، رکنی فرهمند(اخوی)، زرشگه فخری، زربخش مجید، ساکی رحمان، سرکوهی فرج، ستاری علی، سلطان زاده هدایت، سوری اکبر، سیادت مجید، سیف اکبر، رضوی علی، شب افروز مسعود، شجاعی منصوره، شمس فاطمی، صمد علی، صمیمی نبی، طارانی راحله، طاهری پور جمشید، طلوع علی، عزیزخانیاں ماسیس، عزیززی حسن، عظیمی فرزانه، علیمحمدی ثریا، عمارتی مناف، غروی فاطمه، فتاپور مهدی، فتحی مسعود، فراز مسعود، فراهتی حمزه، فرهمند رکنی، فرهنگ ملیحه، فرهودی ویدا، قلیچ خانی پرویز، قلی زاده قدرت، قاضی زاده ناصر، قنبری شهرام، قهرمانی هایده، کاخساز ناصر، کاسبی مقصود، کاظم زاده حسین، کریمی فرزاد، کریمی بهزاد، کریمی علی، کعبی رضا، کعبی رئوف، کسرائیان حجت، کسرائیان سودابه، کسرائیان سیروس، کوهسار مرند اکرم، کشاورز صدر زریون، کشتگر علی، کریمی اسفندیار، گاراگزیان شهناز، گلشاهی سهیلا، گلشاهی حسن، گلشن منوچهر، محمدی احمد، محمدی اکبر، محمودی ضرغام، محیط مرتضی، مختاری منوچهر، مدنی مصطفی، مددی سیروس، مطلب زاده بهروز، معتدی عبدالله، معتدل علی، معصوم بیگی اکبر، معینی خاطره، ملک پروین، ملکوتی سیروس، موسوی ذبیح، مومنی باقر، ماهباز عفت، متین دفتری علی، متین دفتری مریم، متین دفتری هدایت، مروج محمد، ممبینی امیر، منجمی عزیز، منتظری محمد، مهاجر ناصر، مهجوریان محمد رضا، مهر جمشید، میر هاشمی اشرف، میر ستاری انور، نادری حسن، نقره کار مسعود، نوائیان داوود (نصراله)، نویدی پرویز، نیری ایرج، واحدی احد، هادی طلب علی رضا، یلفانی محسن، یحیوی بابک، یوری فاطمه